

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **B. M.**, zastoupeného advokátkou JUDr. Annou Kapsovou se sídlem Všehrdova 525, Uherské Hradiště, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 4. 2007 č. j. 33 Cad 11/2007 - 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 4. 2007 č. j. 33 Cad 11/2007 - 25, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované, kterým bylo ve výroku rozhodnuto tak, že žalovaná žalobci uvolňuje od 3. 3. 2006 starobní důchod podle ust. § 29 zákona č. 155/1995 Sb. ve výši celkem 10 865 Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že podle ust. § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, je žalobce povinen vrátit přeplatek na starobním důchodu za dobu od 5. 1. 2006 do 2. 3. 2006 v částce 21 002 Kč České správě sociálního zabezpečení do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Z napadeného usnesení krajského soudu vyplývá, že žalobce žalobu odůvodnil tím, že dne 31. 8. 2006 obdržel rozhodnutí žalované, z něhož zjistil, že se mu uvolňuje výplata starobního důchodu tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno; podle odůvodnění tohoto rozhodnutí má vrátit přeplatek na důchodu. S tímto rozhodnutím nesouhlasil, žádné

povinnosti neporušil, a proto se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalované a vrácení věci k dalšímu řízení.

Krajský soud zjistil, že žalobce rozhodnutí žalované obdržel dne 31. 8. 2006 a žaloba proti tomuto rozhodnutí byla doručena krajskému soudu dne 22. 1. 2007. Krajský soud žalobu odmítl jako opožděnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože lhůta dvou měsíců pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) uplynula dnem 31. 10. 2006. Krajský soud v odůvodnění uvedl, že je sice pravda, že na rozhodnutí žalované na první straně je uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí se řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí, ale žalovaná na druhé straně rozhodnutí připojila poučení o možnosti soudního přezkumu rozhodnutí, a to tak, že žalobu lze podat proti tomuto rozhodnutí k soudu do dvou měsíců ode dne následujícího po dni doručení. Lhůta je zachována, je-li žaloba v této lhůtě podána u žalované.

Žalobce v kasační stížnosti uvedl, že žalovanou nebyl řádně poučen o možnosti opravných prostředků, resp. žaloby k soudu. Jednáním žalované se cítí poškozen a pokud by byl řádně poučen, jednal by podle příslušných pokynů. Žalobce rovněž pokládá rozhodnutí žalované za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaná nezdůvodnila, proč mu byl důchod vyplácen neprávem, jakou nesplnil povinnost nebo jinak vědomě způsobil, že mu byl důchod vyplácen neprávem nebo ve vyšší částce.

Žalobce navrhl, aby napadené usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost takto:

Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Podle ust. 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

V projednávané věci bylo napadené rozhodnutí žalobci doručeno dne 31. 8. 2006, takže lhůta pro podání žaloby skončila dnem 31. 10. 2006. Žaloba však byla u soudu podána až dne 22. 1. 2007, tedy opožděně.

V napadeném rozhodnutí byl žalobce poučen jednak o tom, že proti tomuto rozhodnutí se řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí, jednak o možnosti soudního přezkumu rozhodnutí. Obě poučení jsou v souladu se zákonem, jasná a srozumitelná. Žalobce tedy byl řádně poučen a kasační stížnost tvrdící opak není důvodná.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud k projednávané věci poznamenává, že o vrácení přeplatku na starobním důchodu podle ust. § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. měla žalovaná rozhodnout tak, že tato povinnost bude žalobci uložena ve výroku rozhodnutí, nikoli pouze

v jeho odůvodnění. Pouze výrok rozhodnutí je závazný, nabývá právní moci a vykonatelnosti a může být titulem pro výkon rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení úspěšné žalované tuto náhradu nelze přiznat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu